

ת"פ 14550/10/16 - מדינת ישראל נגד אהובה אפללו

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון
ת"פ 14550-10-16 מדינת ישראל נ' אפללו

המאשימה	בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל
הנאשמת	נגד	אהובה אפללו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום המייחס לה עבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום הנאשמת הועסקה כמטפלת בביתה של הגברת מרגלית עשהאל, קשישה בת 91 (להלן - "המתלוננת") החל מחודש דצמבר 2009. במהלך תקופת העסקתה, במועדים שונים, גנבה הנאשמת מהמתלוננת סכום מצטבר של כ- 8,000 ₪ בכך שמשכה סכומי כסף באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת, במרמה, וללא הסכמתה.

הסדר טיעון

2. ביום 21.6.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, תורשע, תופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה תגביל עצמה לעתירה מאסר בדרך של עבודות שירות. עוד צוין כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר שיתקבל תסקיר.

ביום 27.11.17 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון הכולל את רכיבי הענישה הבאים: מאסר מותנה, התחייבות, של"צ ופיצוי למתלוננת. הצדדים חלוקים באשר לגובה הפיצוי.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 13.11.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת נעדרת עבר פלילי. הנאשמת הודתה בביצוע העבירה, הביעה חרטה ובושה על מעשיה. לדבריה באותה תקופה עבדה

כמטפלת בקשישים, היתה במצב כלכלי קשה בשל שיפוץ שערכה בביתה. חשה מצוקה לנוכח חובות לספקים ולבנק. לדבריה הקשר שלה עם המתלוננת ובני משפחתה היה קשר קרוב, הם נתנו בה אמון והיא חשה שבגדה באמונם. הנאשמת ציינה כי ניסתה להשיב את הכסף אך נענתה בשלילה. מעוניינת לפצות את משפחת המתלוננת.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשמת בעלת מאפיינים נורמטיביים, יציבות תעסוקתית ותמיכה משפחתית. שירות המבחן העריך כי הסיכון לביצוע עבירות והמליץ על ענישה בדמות של"צ, מאסר על תנאי ופיצוי. שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול הרשעה.

ראיות לעונש

4. בתה של המתלוננת, העידה בבית המשפט ושיתפה כי המתלוננת נפטרה כחודש וחצי לפני מועד הדיון וכי עד לימיה האחרונים התעניינה במצב ההליך המשפטי. הנאשמת עבדה בביתה של המתלוננת כשבע שנים. לדבריה, המתלוננת חשה שנבגדה על ידי הנאשמת אותה אהבה ועליה סמכה. היא התביישה בכך שלא שמה לב שהנאשמת גונבת ממנה, הרגישה שזקנתה פגעה בה קשות. לדבריה, המתלוננת חסכה כל השנים על מנת שלא תכביד על ילדיה בעת זקנתה, והנאשמת גזלה את כבשת הרש. הצטערה שאימה נפטרה בטרם זכתה לראות שנעשה עימה צדק. לדבריה ניסו להגיע להבנות עם בני משפחתה של המתלוננת, אך סורבו.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת הנסיבות, גניבה מקשישה בת 91, ניצולת שואה בידי המטפלת האישית שטיפלה בה, בביתה. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיה של הנאשמת, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 0-12 חודשי מאסר, הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה, ציינה כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, הפנתה להמלצת תסקיר שירות המבחן, ציינה כי הסכום שנגנב לא הושב ועתרה להטיל פיצוי בסך 20,000 ₪, פיצוי שאמור לפצות הן על הסכום שנגנב והן על עגמת הנפש והצער שנגרם.

6. ב"כ הנאשמת ציין כי הנאשמת הודתה בכתב האישום, מתביישת במעשיה ומבקשת לפצות את המשפחה. ביקש שהפיצוי היה בשווי הסכום שנגנב, קרי 8000 ₪ אך לא מעבר לכך, לדבריו סכום הפיצוי שמבוקש על ידי המאשימה אינה סביר. ביקש לפרוס את הקנס לתשלומים.

7. הנאשמת ביקשה לומר דברים. הנאשמת הביעה צער על ביצוע העבירה, ציינה שחשה בושה גדולה במעשיה.

דין

מתחם העונש ההולם

8. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה ממעביד הוא הגנה על רכושו של אדם והגנה על אמון מעביד בעובדו.

9. באשר לשיקולי הענישה בעבירה של גניבה בידי עובד ראו ע"פ 3587/12 דדון נגד מדינת ישראל, שם דובר בעובדת שגנבה כספים ממעבידה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעת, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי".

ראו גם דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 72220/04 מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי:

"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האימון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה"

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הבינוני. בשים לב לשווי הגניבה ואופן ביצועה.

11. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, הנאשמת ניצלה את האמון שניתן בה וגנבה ממעסיקתה, קשישה בת 91, באמצעות כרטיס אשראי סך של כ- 8,000 ₪ לערך, הגניבה לא היתה חד פעמית, אלא במועדים שונים. נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה בשל לחץ כלכלי שחוותה הנאשמת. סכום הגנבה טרם הוחזר.

12. **בחינת מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

· רע"פ 5540/15 **גלוריהגאוי נגד מדינת ישראל** - 8 ח' מאסר (עובדתמשקבית גנבהמבקשת גנבה פנקסישיקיםוהשתמשהבמרמהב- 71 שיקים. רכשה מוצרים ושירותים בסךכוללשל 105,506 ₪).

· עפ"ג (מרכז) 3452-04-15 **טמירוב נ' מדינת ישראל** (14.6.15). בית משפט קמא גזר על המערערת 45 ימי ע"ש ופיצוי בסך 5233 ש"ח(עובדת משק בית גנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪. המערערת צירפה תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה). בהמלצת בית המשפט המחוזי הסכימה המערערת לדחיית הערעור.

· ע"פ (חיפה) 59265-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רוקן** - 16 ח' מאסר (כולל הפעלת מע"ת של 10 ח'ופיצוי בסך 9000 ₪ (עוזרת בית גנבה רכוש בשווי של 137,100 ש"ח שכלל תכשיטים וכסף מזומן

· ת"פ (כ"ס) 33600-01-17 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (29.11.17) הנאשמת גנבה מביתה של המתלוננת, אצלה הועסקה במשק בית, תכשיטים בשווי של כ- 2400 ₪. הרכוש הגנוב הוחזר. נדונה למאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי בסך 500 ₪.

· ת"פ(פ"ת) 3714-04-16 **מדינת ישראל נ' מאיה טל** (4.3.17) הנאשמת עבדה במשק בית בביתה של המתלוננת, גנבה מביתה 2 שיקים וקיבלה תמורתם סך של 15,000 ₪ לאחר שרשמה סכום זה על השיקים זיפה את חתימת המתלוננת. נדונה במסגרת הסדר למאסר למשך 50 יום בעבודות שרות, מאסר מותנה,

פיצוי בסך 15000 ₪ לבנק ובסך- 2000 ₪ למתלוננת.

ת"פ (אשקלון) 6071-02-16 **מדינת ישראל נ' ברמן** (5.12.17) - הנאשמת הועסקה בעבודות ניקיון וסיוע בסידורים בביתה של קשישה ילידת 1938, ניצולת שואה. גנבה ממנה ב-11 אירועים שונים שנפרסו על פני כשנה סכום מצטבר של 17,150 ₪. הכסף הושב. נדונה ל= 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס 2000 ₪ ומאסר מותנה.

ת"פ (ת"א) 32683-06-15 **מדינת ישראל נ' אראל** (15.2.17) - הנאשמת עבדה כמטפלת בביתו של המתלונן וגנבה מביתו 120,000 ₪, לאחר שהמתלונן התקשר אליה החזירה לו בו ביום סך של 91400 ₪. נדונה למאסר של 3.5 חודשים בעבודות שירות, מע"ת, מבחן ופיצוי בשווי 28,600 ₪.

ת"פ (ב"ש) 40903-07-14 **מדינת ישראל נ' בוטראשווילי**. - הנאשמת עבדה כמנקה בביתה של המתלוננת וגנבה תכשיטים יקרי ערך, נדונה במסגרת הסדר לקנס בסך 200 ₪ ופיצוי בסך 3000 ₪.

ת"פ (רמלה) 22172-09-13 **מדינת ישראל נ' מרגריטה ארונוב קסייב** (3.4.17). הנאשמת עבדה במשק בית אצל קשישה כבת 90 וגנבה מביתה שרשרת וטבעת. השרשרת הוחזרה. בית המשפט הורה על חידוש מאסר מותנה בן 10 חודשים, קנס בסך 3000 ₪ ופיצוי בסך 6000 ₪ וצו מבחן לשנה.

ת"פ (רמלה) 20266-09-13 **מדינת ישראל נ' לוי** - מע"ת ו- 300 שעות של"צ (עובדת משק בית גנבה תכשיטים מ- 3 בתים בהם עבדה - החזירה את מרבית הרכוש)

ת"פ (קג"ת) 25346-09-13 **מדינת ישראל נ' עדנה מגניה דרכון** - מע"ת ו- 300 שעות של"צ (הנאשמת עבדה 5 שנים כמטפלת של המתלוננת, קשישה בת 85, וגנבה מתיקה סך של 10,000 ₪).

ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** - מע"ת - (גניבה ממעביד והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של מעסיקתה במספר הזדמנויות וגנבה סכום של מספר אלפי שקלים).

13. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

14. לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

15. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותה של הנאשמת את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות במעשיה בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותה את היותה נעדרת עבר פלילי.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, את השפעת העונש על הנאשמת, את העובדה שכיום אינה עובדת.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות נמוך ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.

16. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי כי הסדר הטיעון אשר הוצג על ידי הצדדים הוא ראוי והולם בנסיבות העניין ועל כל מצאתי לכבדו.

17. באשר לגובה הפיצוי, לאור עגמת הנפש שנגרמו למתלוננת ולמשפחתה, עקב הפגיעה באמון שנתנו בנאשמת, מצאתי הצדקה שהפיצוי יהיה בסכום גבוה מהסכום שנגנב, עם זאת בשים לב לנסיבותיה של הנאשמת, לעברה הנקי ולתמהיל הענישה הכולל לא מצאתי הצדקה לחייבה בגובה הסכום אליו עותרת המאשימה.

18. לאור העובדה כי הצדדים הציגו הסדר אשר לא כולל רכיב של קנס - לא יוטל קנס בתיק זה.

19. לאור האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים שלא תעבור כל עבירת רכוש.

ב. פיצוי בסך 10,000 ₪.

הפיצוי ישולם ליורשי המתלוננת מרגיל עשהאל ז"ל ב- 20 תשלומים חופפים שווים ורצופים החל מיום 1.2.18.

ג. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.

ד. הנני מטילה על הנאשמת צו לביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בעמותת אור לעיוור בקרית גת בסיוע לעובדי המפעל בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשעה, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' טבת תשע"ח, 24/12/2017 במעמד הנוכחים.